

Muutos

Olen 15-vuotias tyttö. Kun tulin seiskalle, olin ensimmäiset kuukaudet oma itseni, niin kuin ala-asteella. Luokalleni tuli todella vähän muita tyttöjä, mutta he kaikki olivat minulle tuttuja ala-asteelta.

Huomasin kuitenkin ihmisten (joiden kanssa olin ollut koko ala-asteen) alkavan arvostella ulkonäköäni, luonnettani ja siis melkein kaikkea, mitä tein väärin tai sanoin. Olin pukeutunut ala-asteella poikamaisesti, koska en kiinnittänyt huomiota ulkonäkööni. Olin myös todella herkkä, tai siis itkin hyvin helposti, mikä saattoi johtua perheessä tapahtuneista asioista, jotka olivat tapahtuneet kun olin pieni.

Luokkani muutaman tytön "porukka" olikin sitten päättänyt alkaa vittuilemaan ja puhumaan paskaa oikein kunnolla. He valittivat ihan joka asiasta ja puhuivat paskaa jopa silloin, kun olin itse paikalla. Mutta en välittänyt! Minä. Se sama henkilö, joka oli aina sanonut mielipiteensä asioista oli hiljaa ja peitti kiukkunsa. He alkoivat sitten valittaa siitä, miksi olin hiljaa, mutta en vastannut totuudella. Kaikki se viha ja suru kasaantui sisälleni ja itkin jopa koulussa, koska luulin ettei kukaan ymmärtäisi.

Halusin muuttua samanlaiseksi kuin muut. Aloin käyttämään ripsaria, koska he sanoivat, etten näyttäisi enää niin paljoa pojalta. Aloin matkia muutamien koululaisten tyyliä, koska en halunnut enää olla minä. Syrjimineen kuitenkin alkoi siitä. Luokassa tein kaiken yksin. Oli minulla yksi hyvä ystävä siellä, mutta meitä ei ollut tasamäärää, joten jäin melkein aina yksin. En halunnut puhua kenellekään ja mieleeni tulivat itsemurha ja vahingoittaminen. Onneksi ymmärsin, että minulla oli ystäviä muuallakin kuin luokallamme.

Eräänä aamuna, kun he tulivat tunnilla vittuilemaan asioista, joita olin tehnyt noin 4 vuotta sitten, avasin suuni ja sanoin vastaan. Sieltä tuli niin paljon asiaa, että ihan kaikki ei varmaan ollut kamalan selkeää. Lähdin ulos luokasta. Seuraavana päivänä he olivat sitten kertoneetkin jo kaikille, kuinka minä rageilen joka asiasta. Mutta annoin olla. Lukuvuosi oli jo melkein loppuillaan.

Kesällä olin ystäväni kanssa ja tunsin oloni itsevarmaksi. Sitten koulu alkoi taas ja päätin, että tämä vuosi olisi varmasti parempi kuin edellinen. Se alkoikin ihan hyvin, mutta sitten alkoi taas vähän samanlainen juttu.

Sitten se tapahtui. Käänsin heille selän ja aloin tutustua uusiin ihmisiin, kuten olin aina tehnyt. Siinä kyllä meni muutaman rakkaan ja minulle tärkeän ystäväni kanssa välit, mutta olin palannut. Se henkilö, joka olin ennen seiskaa ollut, oli tullut takaisin, mutta itsevarmempana ja parempana ihmisenä kuin koskaan. Eikä ollut enää tietoaakaan henkilöstä, joka oli se hiljainen ja itkevä paska. Ja kasiluokka meni ainakin kolme kertaa paremmin.

Kiitän oikeesti, jos jaksoit lukea. On ihan varmasti kirjoitusvirheitä ja jätin pois aika monta juttua, mutta kiva, jos joku sai tästä hyvän olon tai jotain fiiliksii.

Ps. Yläastetta ei kannata ottaa liian tunteisiin, koska se on vaan koulua.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2016/muutos>